

Dr Ingrid Anderssons
6. ^{häfte} Stor-Pellinge.

35

Där sitter en fågel på liljonakvist,
han sjunger så vackert om Herren Jesus Kristus
- när Gud sänder ut sina nåde -

Där stod då en bonde och hörde uppmå:
"Säg vill du mig följa till himmelen i år?"

"Jag gärna jag vill men kan inte få,
jag har barn, som äro ganska små."

"Sköten nu barnen, vem som dem sköta vill,
bättre är att höra Herren Jesus Kristus till."

Då stod där en krigsman och hörde uppmå:
"Säg vill du mig följa till himmelen i år?"

"Jag gärna jag vill, men jag ick får,

ty jag måste bära muskötan i år. De

"Jämen muskötan vem som den bära
ty bättre ... " o. s. v. De

Sen stod där en jungfru och hörde up
"Sag vill du ... " o. s. v. och

"Ja gärna jag ... " o. s. v. och

ty jag måste bära gullkronan i år. Där

"Jämen gullkronan ... " o. s. v. och

ty bättre är ... " o. s. v. - n

Klockan var sju, så sjönade hon
och klockan nio så låg hon ren i

De buro det liket aut över en ång,
och där fölls tårar som där fölls regn.

De buro det liket aut under en grön lind,
och alla Guds änglar de hoppa däromkring.

De lyfte det liket aut uppå en bår
och jungfru Majje Lisa hon brusa hennes ^{här}.

Där väkte en ljig uppå hennes grav,
och den skall stå där till den stora domedag.
— när Gud sänder ut sina nåde —

